

F. t. l. vedr. folkepension.

Forslaget til § 5, nr. 1, b., c., d. og e., svarer til de gældende regler.

§ 5, nr. 2, svarer til de gældende regler i § 5, nr. 2, b. og c., med de ændringer i de fradragsfri beløb, der følger af delingen.

Som følge af, at kun den pensionberettigedes egne indtægter — og ikke som i dag tillige ægtefællens — skal tages i betragtning ved beregningen af pensionen, er den nugældende bestemmelse i lovens § 5, nr. 2, d., foreslået ophævet.

Forslaget til § 5, nr. 3, svarer til den gældende bestemmelse.

Forslaget til § 5, nr. 4, er en følge af forslaget til § 1 a, stk. 1.

(§ 6).

Forslaget er et led i delingen og en følge af forslaget til § 1 a, stk. 1.

(§ 7).

Forslaget medfører alene, at ægtefællens forhold fremtidig ikke skal tages i betragtning.

(§ 7a).

Forslaget til § 7a, stk. 1, er en følge af delingen af ægteparpensionerne. Ved forslaget sikres det, at ægtefællernes samlede pension når den ene ægtefælle er fyldt 67 år ikke som følge af reglerne om indtægtsregulering vil kunne nedsættes under grundbeløbet for en enig, ligesom idag.

Om forslaget til § 7a, stk. 2, henvises til de almindelige bemærkninger.

(§ 8).

Det må anses for at være i overensstemmelse med det foreslåede princip om beregning af pensionen for hver pensionsberettiget ægtefælle for sig, at også ventetillægget beregnes for hver ægtefælle for sig. Det foreslås derfor at ophæve de gældende regler om beregning af ventetillæg for ægtepar, hvorefter der ved afgørelsen af retten til ventetillæg regnes med den ældste ægtefælles alder på det tidspunkt, da ægtefællerne eller en af disse begyndte at modtage folkepension. Forslaget vil i nogle tilfælde betyde en indskrænkning i retten til ventetillæg, fordi den yngste af ægtefællerne ikke vil kunne opnå ventetillæg på grundlag af udsættelse af begæringen om folkepension fra den ældste af ægtefællerne.

Der vil ikke kunne ydes ventetillæg til kvinder, gift med pensionister, som udsætter begæringen om pension til det 67. år, da der i denne periode kan ydes ægteskabstillæg.

I § 1, nr. 15, (§ 39, stk. 3) i lovforslaget er der stillet forslag til sikring af ret til *fortsat* at modtage ventetillægget efter de gældende regler.

Også ventetillægget må nedsættes forholdsmæssigt, såfremt der ikke foreligger ret til fuld pension.

(§ 9).

Forslaget er et led i delingen af ægteparpensionerne.

(§ 10).

Forslaget til § 10, stk. 2-3, medfører, at også pensionstillægget skal beregnes for hver ægtefælle for sig, på grundlag af den pågældende ægtefælles egen indtægt.

Tillægget og indtægten må — som andre ydelser m. v. — nedsættes i forhold til bopælstiden.

Der henvises for så vidt angår forslaget til § 10, stk. 3, om adgang til at modtage pensionstillægget i udlandet, til de almindelige bemærkninger.

§ 10, stk. 4, svarer til den gældende bestemmelse i § 10, stk. 5.

(§ 11).

Ved forslaget overføres ægteskabstillægget til den ægtefælle, som ikke selv er berettiget til pension, og det muliggøres herved, at denne ægtefælles indtægt lægges til grund ved beregningen af tillæggets størrelse.

Der vil dog efter forslaget være den forbindelse mellem den pensionsberettigede ægtefælles ret til pension og ægteskabstillægget, at tillægget nedsættes i samme forhold som selve pensionen på grundlag af *pensionistens* bopælstid. Ægteskabstillægget foreslås at bortfalde for personer, der er fyldt 67 år og berettiget til folkepension; forslaget herom skyldes, at den pension, den pågældende opnår, som følge af indførelsen af delpensionen vil kunne være lavere end ægteskabstillægget. Til gengæld sikres der de pågældende en delpension af mindst samme størrelse som det hidtil udbetalte ægteskabstillæg, jfr. forslaget til § 1 a, stk. 6, og de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 6 (§§ 16-17).

De nugældende bestemmelser i §§ 16-17 indeholder regler for beregningen m. v. af pension til ægtepar, hvor den ene ægtefælle er berettiget til folkepension og den anden til invalidepension. Disse bestemmelser er overflødige som følge af, at der ikke længere skal ydes fælles ægteparbeløb.

Til nr. 7 (§ 19, stk. 2)

Forslaget er redaktionelt.

Til nr. 8 (§ 20, stk. 2).

Som nævnt i de almindelige bemærkninger er der ved EF udarbejdet et udkast til en forordning, der